De maatschappelijke meerwaarde van scenario 2 en 3 voor Vroomshoop.

De Brede School Kadans staat in een wijk waar veel kinderen opgroeien in omstandigheden die hun ontwikkeling van jongs af aan beïnvloeden: taalachterstand, stress in het gezin, beperkte financiële ruimte en soms beperkte mobiliteit of basisvaardigheden bij ouders. In zo'n omgeving maakt het wezenlijk verschil waar de voorschoolse opvang in een gebouw wordt gehuisvest. Die keuze bepaalt of kinderen en ouders dagelijks op één plek samenkomen of dat de ondersteuning verspreid raakt en kwetsbare gezinnen juist moeilijker worden bereikt.

Wanneer opvang onderdeel is van dezelfde vleugel als het basisonderwijs en dezelfde dagelijkse wereld waarin het onderwijs plaatsvindt, ontstaat een plek die niet alleen praktisch is, maar maatschappelijk betekenisvol. Een plek waar peuters, kleuters, ouders, pedagogisch medewerkers en leerkrachten elkaar vanzelf tegenkomen, waar signalen eerder worden opgevangen, waar ouders eerder durven binnenstappen en waar kinderen zich veilig en vertrouwd voelen in een doorgaande omgeving van 0 tot 13 jaar. Dat is precies het soort omgeving waarvan bekend is dat zij ontwikkelingskansen vergroot, taalachterstanden verkleint en ouders sterker maakt in hun rol.

Twenterand heeft zichzelf in diverse beleidsstukken de opdracht gegeven om die kansen te versterken. Niet omdat het mooi is, maar omdat het noodzakelijk is om achterstanden terug te dringen en kinderen een betere toekomst te bieden. De Maatschappelijke Agenda onderstreept dat vroege ondersteuning en preventie cruciaal zijn om gezinnen duurzaam vooruit te helpen. Dat gaat over zelfredzaamheid, taalvaardigheid, preventie van jeugdhulp en het versterken van de sociale basis. Juist in de eerste levensjaren liggen die kansen. Daarom vraagt de gemeente om betere samenwerking tussen opvang en onderwijs, om één vindplek voor ondersteuning en om laagdrempelige toegang voor ouders die hulp niet snel zelf zoeken.

Scenario 2 en 3 geven precies dat vorm. Ze bundelen opvang, VVE en onderwijs in één samenhangend geheel. Kinderen maken niet langer een grote overgang van opvang naar school; zij bewegen zich door dezelfde gang, dezelfde gezichten, dezelfde routines. Ouders hoeven niet te schakelen tussen verschillende ingangen of teams, maar worden op één plek verwelkomd waar alle professionals met elkaar verbonden zijn. Dat maakt het eenvoudiger om zorgen te signaleren, gesprekken te voeren en ondersteuning te bieden voordat problemen groter worden. In wijken met een hoge schoolweging, zoals hier, is dat geen luxe, maar een vorm van maatschappelijke rechtvaardigheid.

Door deze fysieke en pedagogische integratie ontstaat bovendien een sterker netwerk in de wijk. De Brede School wordt een plek waar jeugd, zorg, onderwijs, ouders en andere partners elkaar vanzelf ontmoeten. Zo'n plek werkt als een ankerpunt: herkenbaar, veilig, bereikbaar. Je ziet het in andere gemeenten: daar waar opvang en school echt samenwerken neemt het gebruik van jeugdhulp af, verbeteren basisvaardigheden, neemt ouderbetrokkenheid toe en daalt de kans op thuiszitters en maatwerkvoorzieningen. Niet omdat er méér wordt gedaan, maar omdat professionals sneller en beter kunnen doen wat nodig is.

Kiezen voor scenario 1 betekent het tegenovergestelde. De opvang is niet gelieerd aan de school en blijft in een aparte vleugel. Daarmee blijft de problematiek bestaan waar we nu tegen aan lopen. Het bereiken van kwetsbare gezinnen, de vloeiende doorgaande lijn en we blijven het pedagogische klimaat in losse onderdelen knippen. De maatschappelijke opbrengst blijft kleiner terwijl de nood juist groter is.

Scenario 2 en 3 brengen de missie van de gemeente, gelijke kansen, toegankelijke voorzieningen, sterke basisvaardigheden en toekomstbestendige zelfredzaamheid meer tot leven in de dagelijkse realiteit van kinderen en ouders. Ze maken van de Brede School Kadans geen gebouw, maar een gemeenschap. Een gemeenschap die achterstanden doorbreekt, gezinnen sterk maakt, professionals verbindt en kinderen een soepele, veilige en voorspelbare route biedt naar een betere toekomst.

Daarom is de keuze voor deze scenario's niet slechts logisch, maar noodzakelijk. Het is een keuze die recht doet aan de wijk, aan de kinderen, aan de ouders en aan de ambities die Twenterand zelf heeft uitgesproken.